

boden, ere paabegyndte under den sidst afdøde Konge, og ere blevne fortsatte, skøndt med mindre Kraft, i de 2 første Krigsaar, hvorimod der i forrige Finantsaar blev negtet Bidrag til Fortsættelsen deraf. Det Bidrag, som i de forskjellige Finantslove har været ydet med Rigsdagens Indvilligelse, har imidlertid ikke bragt Sagen, som det forekommer mig, i en afvigende Stilling fra, hvad der tidligere var Tilfældet, idet det Bevilgede kun førte til, at Bygningerne paa den ene Side af Toldbodveien bragtes i en Stand, som tillader at betegne dem som anstændige hvorimod Alt paa den anden, den nordlige Side af Toldbodveien ligger paa den samme Maade, som det, hvis Pengene ikke vare bevilgede, vilde have ligget paa begge Sider. Hvorledes i den Henseende Tilstanden er, troer jeg vil være de fleste af de ærede Herrer Rigsdagsmænd bekendt, og i modsat Fald vilde jeg ret ønske, at de ville tage den i Diesyn. Det er virkelig slet ikke noget opbyggeligt Syn og bærer et sorgeligt Udseende af at det Offentlige, Staten, har paabegyndt et Bygningsforetagende efter en Plan, som den ikke har kunnet, eller rettere sagt, ikke har villet føre tilende; thi uagtet denne Udgift for Statskassen vel kan være af nogen Betydning, saa er den dog langt fra af en saadan Betydning, at der kunde være Spørgsmaal om, at man ikke var istand til at føre den tilende. Var der aldrig blevet begyndt derpaa, vilde der slet ikke have været Spørgsmaal om at tage Sagen fra det Standpunkt, hvorpaa den nu staar. Hvis nemlig ikke den høifalige Konge havde approberet den Plan, som ogsaa dengang gik ud paa at opføre de nødvendige Bygninger for Toldvæsenet og Postvæsenet og andre offentlige Autoriteter, som have nødvendigt Brug for saadanne Localer ude paa Toldboden, og navnlig faa mere udvidede Localer end de, der for Tiden

ere, og ved Siden deraf sørge noget for Kjøbenhavns Forskjønnelse ved at opføre Bygninger, der kunde passe til de offentlige Bygninger, men tillige afgive et smukt ydre Syn, og desuden kunde læses ud saaledes, at den Sum, som Staten anvendte derpaa, ikke blev aldeles til Tab for Statskassen, men indbragte nogen Rente igjennem Leien, hvis en saadan Plan, siger jeg, ikke var approberet af den afdøde Konge, og hvis ikke allerede denne Plan deels var kommen til Udførelse, saa vilde Sagen fra Regeringens Side nødvendigviis være bleven tagen paa en heel anden Maade; thi efter en Krig og efterat man har maattet forøge Statens Gjæld, som skeet er, saa vilde jeg have fundet, at der visseelig var skjellig Grund til aldeles at afsee fra Kjøbenhavns Forskjønnelse, saalænge Kommunen selv ikke paa en mere virksom Maade, hvad denne Deel af Byen angaaer, vilde træde til; jeg vilde fremdeles have anseet det for overflødigt for Staten at opføre Boutikker og Pavilloner, som kunde være ret bekvemme for Søfarten, men ikke kunne forrente sig i Ordets egentlige Forstand, — og jeg vilde da have indskrænket mig til at komme med Forslag til det, som angaaer Udførelsen af de nødvendige Localer for det Offentlige. Saaledes staar Sagen imidlertid ikke, der er udført mere af det Slags Arbejder, som jeg, naar det ikke var begyndt paa efter Planen, vilde ansee for overflødigt, og der er kun udført en mindre Deel af det, der kan ansees virkelig nødvendigt, nemlig en Postbygning. Denne Bygning kan imidlertid ikke i sin fulde Udstrækning komme til Nytte, med mindre det øvrige Arbejde, som staar tilbage med Hensyn til Toldvæsenet, ogsaa fremmes; thi det ligger i det hele Forhold, hvori Told- og Postvæsenet i denne Henseende staar til hinanden, og hvori navnlig de gjensidige Controlmidler staar til hinanden.